

عنوان مقاله:

الگوی تحلیل مسیر عملکرد جنسی بر مبنای خود تصویرگری بدنی در زنان مبتلا به واژینیسموس؛ نقش میانجی اضطراب صفت

محل انتشار:

شانزدهمین کنفرانس بین المللی روانشناسی، مشاوره و علوم تربیتی (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

سهیلا سلطانی اصل هریس - استادیار و عضو هیئت علمی موسسه آموزش عالی بهار، مشهد

بنت الهدی نظامی - کارشناس ارشد روانشناسی

خلاصه مقاله:

یکی از مهمترین بنیادهای اجتماعی، خانواده است. داشتن روابط خوب بین زن و شوهر سبب تحکیم این بنیاد خواهد شد. از جمله مهمترین این روابط داشتن عملکرد جنسی مطلوب میان زوجین میباشد. هدف از انجام این پژوهش بررسی ارتباط خودتصویرگری بدنی و عملکرد جنسی زنان مبتلا به واژینیسموس با میانجیگری اضطراب صفت میباشد. جامعه آماری ۲۸۰ نفری این پژوهش از میان زنان مبتلا به واژینیسموس در شهر مشهد به صورت در دسترس انتخاب شده است. پژوهش حاضر از نوع توصیفی-همبستگی میباشد و از پرسشنامه های شاخص عملکرد جنسی زنان (FSFI)، خودتصویرگری بدنی مارش و سنجش اضطراب اسپیلبرگر (STAI) جهت جمع آوری داده ها و نرم افزار SPSS نسخه ۲۶ و نرم افزار AMOS جهت تجزیه و تحلیل داده ها استفاده شده است. داده های آماری بیانگر برازش مطلوب بین متغیرهای پژوهش بوده، همچنین نشان دهنده مطلوب بودن مدل مفهومی پژوهش میباشد. بر اساس یافته ها و نتایج کسب شده، رابطه بین خود تصویرگری بدنی و اضطراب صفت برابر 0.74 و معنادار ($p < 0.05$)؛ رابطه بین خود تصویرگری بدنی و عملکرد جنسی -0.74 و معنادار ($p < 0.05$) و رابطه بین اضطراب صفت و عملکرد جنسی -0.74 و معنادار ($p < 0.05$) میباشد. نتایج آماری حاصل نشان دهنده این است که خودتصویرگری بدنی رابطه مثبت با نحوه و کیفیت عملکرد جنسی در زنان مبتلا به اختلال واژینیسموس دارد. همچنین در این ارتباط اضطراب صفت به عنوان عامل میانجی نقش واسطه ای دارد. پس میتوان چنین عنوان نمود میان خودتصویرگری بدنی با عملکرد جنسی در زنان مبتلا به واژینیسموس با میانجیگری اضطراب صفت رابطه مستقیم و معناداری وجود دارد.

کلمات کلیدی:

عملکرد جنسی، خودتصویرگری بدنی، اضطراب صفت، اختلال واژینیسموس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1689939>

